Lag
om ändring i byggnadslagen (1947: 385);

SFS 1977: 338
Utkom från trycket
den 7 juni 1977

utfärdad den 26 maj 1977.

Enligt riksdagens beslut[1] föreskrives att 5 § byggnadslagen (1947: 385)[2] skall ha nedan angivna lydelse.

5 § Markens ägare är med avseende å dess användning för olika slag av bebyggelse underkastad de inskränkningar som stadgas i denna lag eller med stöd av lagen.

För att mark skall få användas till bebyggelse förutsättes, att den prövats från allmän synpunkt lämpad för ändamålet. Sådan prövning sker vid planläggning enligt denna lag. I fråga om annan bebyggelse än tätbebyggelse och beträffande tätbebyggelse av mindre omfattning må prövningen även ske i samband med prövning av ansökan om byggnadslov.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1977. Äldre bestämmelser skall dock tillämpas

1. vid prövning av besvär i sådant ärende om tillstånd till byggnadsföretag som har avgjorts av byggnadsnämnden före ikraftträdandet och
2. i sådant ärende om tillstånd till byggnadsföretag som prövas av länsstyrelsen i första instans och som har anhängiggjorts hos länsstyrelsen före ikraftträdandet.

På regeringens vägnar

ELVY OLSSON

Lars Uno Didón
(Bostadsdepartementet)

[1] Prop. 1976/77: 122, CU 35, rskr 310.
[2] Lagen omtryckt 1972: 775.